

РЕШЕНИЕ

№ 2234

гр. София, 04.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **502** по описа за **2023** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от С. С. К. чрез адв. С. С. срещу Решение № 4489 от 23.11.2022г. по НАХД № 5891/2022г. по описа на СРС, 94 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ №21-4332-020943 от 14.10.2021г., издадено от началник група към ОПП- СДВР, с което на основание чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП на К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца за извършено нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. В жалбата касаторът излага, че решението е незаконосъобразно, като постановено при нарушаване на материалния закон и процесуалните правила. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Ответникът - началник група към отдел “Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се представлява, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и

възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 06.10.2021г. около 14:33 часа касаторът управлява лек автомобил марка „БМВ“ модел „Х Р.“ с рег. [рег.номер на МПС] по [улица]с посока на движение от ул. „560-та“ към [улица]. На кръстовището с [улица]служители на ОПП- СДВР спират за проверка управлания от К. лек автомобил. В хода на проверката е установено, че касаторът се намира в автомобила с още едно лице от женски пол с неустановена по делото самоличност. След извършената проверка по документи свидетелите С. и Н. предлагат на К. да бъде извършена проверка с техническо средство „D. T. 5000“ с номер ARKD 0049 за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози, на което той отказва. Издаден е талон за медицинско изследване No077036, съгласно който касаторът е следвало да се яви във В. академия за извършване на медицинско и химическо изследване за наличие на наркотични вещества или техни аналози в организма му в срок от 40 мин. от момента на връчването на талона. Т. е връчен на К., който отказва да го разпише, като отказът е удостоверен с подписа на свидетеля В. В. – служител на СДВР. Предвид отказа на лицето да даде проба за наличие на наркотични вещества в организма му, свидетелката Е. С. на длъжност „младши автоконтрольор“ в СДВР, отдел „Пътна полиция“ съставя АУАН №521879 от 06.10.2021г., за нарушение на чл. 174 ал. 3 пр. 2 от ЗДвП. Касаторът отказва да подпише и получи препис от съставения акт, като отказът му е удостоверен с подписа на свидетеля И. Н.. Въз основа на съставения акт на 14.10.2021г. Г. Б.- началник група „Административно-наказателна дейност“ на 03 сектор „Административно обслужване“ към СДВР, отдел „Пътна полиция“ издава обжалваното наказателно постановление № 21-4332-020943 от 14.10.2021г., с което на основание чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП на касатора са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2 000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца за извършено нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН, а наложените административни наказания са в рамките на предвидения в закона абсолютен размер. При постановяване на решението районният съд не е допуснал нарушение на закона.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, обсъдил е в съвкупност събраните доказателства и въз основа на тях е приел, че НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН. СРС е констатирал, че при издаване на АУАН не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират

отразените в него фактически констатации. Счел е, че както АУАН, така и оспореното НП, притежават всички законово предвидени реквизити по чл. 42, респ. – чл. 57 ЗАНН. Тези изводи на районния съд се споделят и от настоящия състав на съда.

Съдът намира, че по делото са събрани достатъчно по обем и категорични доказателства за това, че касаторът е извършил вмененото му административно нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, а именно на 06.10.2021г. около 14:33 часа, в [населено място], като водач на моторно превозно средство, К. е отказал да му бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози и не е изпълнил предписанието за медицинско изследване и химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози.

Съгласно разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв.

С оглед горното, съдът намира, че СРС е достигнал до законосъобразен извод за съставомерност на деянието, както и че целите на наказанието по чл.12 от ЗАНН ще бъдат постигнати с определените наказания.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4489 от 23.11.2022г. по НАХД № 5891/2022г. по описа на СРС, 94 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ №21-4332-020943 от 14.10.2021г., издадено от началник група към ОПП- СДВР, с което на основание чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП на С. С. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца за извършено нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

